

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 9283/05

ע"פ 10415/05

בפני: כבוד המישנה לנשיא מ' חשין
כבוד השופט א' א' לוי
כבוד השופט ס' ג'ובראן

המערער בע"פ 9283/05: אלי בריגע
המערער בע"פ 10415/05: שלמה מנדלוביץ

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעורים על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב
בת"פ 40106/05 שניתן ביום 26.9.05 על ידי כבוד השופט צ'
גורפינקל

תאריך הישיבה: י"ח בכסלו תשס"ו (19.12.05)

בשם המערער בע"פ 9238/05: עו"ד ד"ר ח' משגב, עו"ד ל' מסר

בשם המערער בע"פ 10415/05: עו"ד ב' נהרי

בשם המשיבה: עו"ד ת' פרוש

פסק-דין

המישנה לנשיא מ' חשין:

המערערים הורשעו בבית המשפט המחוזי בתל-אביב יפו, על-פי הודאתם,
בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וייבוא סמים בצוותא כהגדרת העבירה בסעיף
13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973, בצוותא חדא עם הוראת סעיף
29(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977. משהורשעו כך בדינם נגזר עונשו של המערער
בע"פ 9283/05 (בריגע) לחמש שנות מאסר ועליהן שתי שנות מאסר על תנאי, ואילו

עונשו של המערער בע"פ 10415/05 (מנדלוביץ) נגזר לשבע שנות מאסר ועליהן שתי שנות מאסר על תנאי.

הערעור שלפנינו ערעור הוא על גזרי הדין.

מעשה שהיה כך היה, שהמערערים היו חברים ועבדו יחד באותו מקום עבודה. יום אחד פנה אדם שלישי (השלישי) אל בריגע וביקש אותו כי יסייע לו במציאת בלדר לייבוא סמים ארצה. בריגע פנה למנדלוביץ והאחרון הסכים להיות בלדר לייבוא סמים. סוכם בין השלישי לבין בריגע כי בריגע יקבל 5,000 דולר בתמורה לפעילותו ביצירת הקשר עם הבלדר בעוד אשר הבלדר יקבל תשלום בסך 15,000 דולר. בהמשך הדברים מסר השלישי לבריגע מקדמה בסך 4,000 דולר, ובריגע מסר סכום זה למנדלוביץ לרכישת כרטיס טיסה ללימה אשר בפרו, מקום שממנו היה אמור הסם לבוא. מנדלוביץ אכן טס ללימה, ומשהודיע לבריגע כי לן הוא במלון פלוני, דאג בריגע לכך שאדם רביעי בא אל המלון ומסר למנדלוביץ סם קוקאין במשקל של למעלה מקילו וחצי. מנדלוביץ ריסק את גושי הסמים, הטמינם במיכלי פלסטיק וחזר ארצה וברשותו הסמים. לאחר ימים אחדים מסר מנדלוביץ את הסמים לבריגע, ועד אשר העביר בריגע את הסמים לשלישי נתפסו אלה בידי המשטרה ברכבו של בריגע.

בגזר הדין עמד בית משפט קמא על החומרה היתרה הנודעת לסחר בסמים ומנגד על מצבם האישי הלא קל של המערערים. לסוף, ולאחר איזון השיקולים לכאן ולכאן, החליט בית המשפט לגזור על המערערים עונשים שגזר.

אין לנו אלא להצטרף לדבריו של בית משפט קמא באשר לצורך לנהוג בחומרה יתרה עם סוחרי סמים למיניהם. וכפי שאמרנו בע"פ 6029/03, מדינת ישראל נ' שמאי וחנניה פסקי דין נח(2) 734, 741: "חומרה, חומרה, חומרה - זו חייבת שתהא דרכו של בית המשפט. כן מכנה בית המשפט מלחמה זו כ"מלחמת חורמה", מלחמה הנדמית למלחמת ישראל בעמלק. נזכור עוד כי העונש המירבי שהמערערים היו צפויים לו הוא עונש של 20 שנות מאסר. על-דרך-הכלל, אפוא, אין לראות את עונשי המאסר שנגזרו על המערערים כעונשים חמורים המצדיקים את התערבותנו בהם. זאת, כמובן, בכפיות לנסיבותיו של כל עניין ועניין.

ואמנם, טוען לפנינו עו"ד משגב, בא-כוחו של בריגע, כי העונש שנגזר על מרשו עונש חמור הוא יתר על המידה בנסיבות העניין. ומדוע כך? טוען עו"ד משגב כי מרגע שנתפס שיתף פעולה בריגע עם המשטרה, וכדי כך הגיעו הדברים שהמשטרה

ראתה לשחרר אותו למעצר בית (שחרור שעורר על המשטרה את רוגזה של הפרקליטות). כן יש לציין כי בריגע הצביע על מקומות המחבוא של הסם, הביא להפללת השותפים הבכירים באותה רשת של יבוא סם, ולא עוד שאמור הוא לשמש עד תביעה במשפטם של אותם שותפים בכירים. הסיכון הנשקף לבריגע ומשפחתו, סיכון גדול הוא, וכדי כך גדול הסיכון עד שכיום מוגדר הוא כאסיר מוגן ומוחזק הוא בנפרד במקום שהוא מוחזק בו. יתר-על-כן: ריצוי המאסר בדרך שבריגע מרצה את המאסר שנגזר עליו יש בו כדי להוסיף חומרה על חומרה. הגינות, כך טוען עו"ד משגב, זה שם המשחק, וההגינות מחייבת כי נפחית בעונשו של בריגע.

טענתו של עו"ד משגב טענה ראויה היא, אלא שהשאלה הנשאלת היא אם אמנם לא נלקחו כל גורמים אלה במניין לעת שנגזר על בריגע עונש של חמש שנות מאסר. דעתנו היא כי אין מקום להפחית בעונשו של בריגע. במהלך הדברים הרגיל, אמור היה עונשו של בריגע להיות עונש חמור בהרבה בשים לב למלאכה הבזויה שהעסיק עצמו בה, ואם נגזר עליו עונש של חמש שנים בלבד, אין זאת אלא משום שבית משפט קמא ראה והתחשב והפחית בעונשו. יתר-על-כן: עונשו של בריגע אמור היה להיות עונש חמור מעונשו של מנדלוביץ ולו משום שחלקו בקשר היה חלק כבד וחשוב מחלקו של מנדלוביץ. ואולם בהתחשב במצבו כפי שתואר לעיל החליט בית המשפט לגזור עליו חמש שנות מאסר. לא מצאנו אפוא הצדק להתערב בעונשו של בריגע.

בא-כוחו של מנדלוביץ, עו"ד נהרי, טען לפנינו בעיקר בנושא האפליה. כיצד זה, כך שאל, שהעונש שנגזר על בריגע הוא חמש שנות מאסר ואילו על מנדלוביץ נגזר עונש של שבע שנות מאסר? אלא שהתשובה לטענה טמונה בהבדל המכריע שבין בריגע לבין מנדלוביץ, לעניין שיתוף פעולה עם המשטרה. לטובת הכלל יש לעודד שיתוף פעולה של עבריינים עם המשטרה, ועידוד זה בענייננו מתבטא בעונש שהוטל על בריגע מזה ועל העונש שהוטל על מנדלוביץ מזה.

סוף דבר: אנו מחליטים לדחות את הערעורים.

היום, י"ח בכסלו תשס"ו (19.12.05).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המישנה לנשיא